

SIGNY KLOCK FYLLING

EIT LOFTHUSVÆRE PÅ NADDERUD - 1958

Einar og eg vart ringforlova våren 1958. Vi budde på hybel i Oslo begge to. Einar delte hybel saman med ein kamerat, eg saman med ei venninne. Einar var 25 år og ferdig utdانا automattekniker i Televerket, han hadde fast jobb på Fagerborg sentral i Oslo. Arbeidstida var fra 0800 - 1500 kvar dag unnateke søndagar. Løna var omlag kr 900.- brutto pr. mnd. Eg var 20 år og ferdig med Telegrafskulen. Eg arbeidde som telegrafassistent i Oslo sentrum. Arbeidstida var fra 0800 - 1600, unnateke laurdag da var arbeidstida til kl. 1300. Løna var kr. 730.- brutto pr. mnd.

Å få husvære den tida var omtrent ikkje mulig. Vi svarte på annonser, vi søkte sjølv i aviser, men det lukkast ikke. Vi hadde eit par vener som var så heldige å få seg husvære på Grünerløkka. Det var to rom og kjøken med kaldt vatn, wc var i oppgangen og måtte delast med 3 andre familiar. Vi prøvde også å få husvære i same gården gjennom desse som vi kjente, men det var heilt umulig. Vi meldte oss på eit byggelag som Televerket hadde, på Ungdommens boligbyggelag og eit byggelag på Lillestrøm. Det var mange års ventetid på alle, og situasjonen såg heller mørk ut.

Einar hadde ein kollega på jobben som hadde bygd hus i Bærum. Ein dag kom ho og sa at fra i desember, hadde dei ledig eit lofthusvære dersom han var interessert. Dette var for fantastisk til å vere sant. Vi fekk oppgitt adresse og tok bussen til Nadderud i Bærum. Eg synest husvære var som ein draum så fint var det. Det var berre ei hake ved det, dei måtte ha kr. 5.000.- i innskot, husleiga var elles kr. 150.- pr. mnd. Vi skreiv til foreldra våre og spurde om dei kunne skaffe oss lån i bankane der dei budde. Dei var villige til å stå som kausjonistar, dei hadde eigne gjeldfrie hus, men bankane hadde ikkje pengar å låne ut til dei som busette seg i andre kommunar. Vi var likevel heldige. Eg hadde ein onkel som var «ungkar», han kunne låne oss dei 5000 krona, til vi fekk lån gjennom Televerket. No var det allereide blitt haust og innflyttingsdatoen den 1. desember 1958 nærma seg. No var det berre ein ting som stod igjen bryllup. Tanken på å flytte saman utan å fyrst gifte seg var noke heilt utenkelig. Det var alltid bruda sine foreldre som skulle halde bryllupet, og vi fekk brev fra mine foreldre at dei kunne klare og få i stand bryllup tidligast nyttårsaftan -58.

Einar flytta difor den 1. desember inn i eit fullstendig tomt husvære, og klarte seg gjennom denne fyrste månaden på flatseng på golvet.

Husvære: Huset var bygd i 1 1/2 etasje, vi budde på loftet. Det var skråtak på alle rom.

Husvære inneheld: Ein liten gang på omlag 3 kvadratmeter, der var det 5 dører.

Badet hadde wc, vask og varmtvasstank på veggen. Det var handdusj og sluk i golvet. Badet var malt lysgrønt og hadde støypt golv som var måla mørk grøn.

Kjøkenet var omlag 5-6 kvadratmeter, det var mala lys blått. Der var oppvaskbenk i stål, men ikkje overskap grunna skråtaket. Vi fekk ein Grepa komfyr i bryllupsgave. Den hadde 2 plater, var kvit med svart og kvitprikka overdel og blank der på steikeovnen. Vi kjøpte noke seinare eit lite respateksbord og to stålrørskrakkar med raude runde sete. Det var eit husmorvindaug på kjøkenet, der hadde vi raude og kvite nylongardiner. Vi hadde ingenting pynt e. l. på kjøkenveggane, ingenting ståande framme, heller ikkje duk på bordet, ikkje teppe på golvet, alt skulle vere «sterilt». Etter omlag 2 år kjøpte vi kjøleskap. Kjøleskapet var på 120 l. og kosta kr. 1.280.-. Det var ein svimlande sum når ein tenkjer på at mi bruttoløn pr. mnd. da var omlag kr 780.-.

Det var det ikkje mange som hadde kjøleskap den tida. Like for vi kjøpte vårt måtte ein stå på venteliste for å få kjøpe kjøleskap. Eg huksar at vertinna av og til fekk sette inn mat i helgane

når det var varmt, og ho fekk alltid låne det i feriane når vi var bortreist o.l.

Soverommet var omlag 9-10 kvadratmeter stort. Det var lys tapet på veggane og innebygde skap. Det var berre eit skap med full høgde grunna skråtaket, så plassen var ikkje stor. Vi fekk soveromsmøblar i bryllupsgave. Dobbelseng, 2 nattbord og toalettkommode, alt i mahogni. På soveromet var det også eit husmorvindaug, ein lampekuppel i taket, nattbordlampar hadde vi ikkje.

Stova var kjempestor synest eg, heile 20 kvadratmeter. Det var skråtak på begge sider, så vi kunne gå beint på ein del av midten, Der var 2 husmorvindaug tett saman på endeveggen. Det var doble vindaug, dei som vende inn mot stova tok vi bort om somarane. Glaskarmane var så smale at vi kunne ikkje sette blomsterpotter o.l. der, så det var ganske tomt i vindauga. Det var lys tapet på veggane med unatak av ein vegg som var svart med kvite trekantar. Der var ein liten ovn til å fyre i, og vi kjøpte sjølv ein panelovn som stod under vindauget. I bryllupsgave fekk vi 2 stolar med opne lenar, dei var trekte med grått stoff i ryggen og raudt i setet. Vi fekk også eit salongbord med klaffar, dette var i mahogni. Likedan fekk vi ei golvlampe som hadde tre plastikkskjermar, ein gul, ein raud og ein grøn. Fyrste månadane vi budde der hadde vi altså 2 stolar, eit bord og ein golvlampe, det var alt. Fekk vi gjestar måtte vi ta rørkrakkane fra kjøkenet til hjelp. Seinare kjøpte vi ein sovesofa, den var svart i ryggen, og gul og svart i setet. Vi kjøpte og 2 stolar som hørte til. Eg fekk ei kiste etter bestemor mi, og vi kjøpte stoff til gardiner. Gardina var av bomull, dei var grå, kvite og svarte i firkanta. Gardinene matte eg sy for hånd, for symaskin hadde eg ikkje. I ein krok på stova måtte vi oppbevare koppar/glas/m.m. som vi hadde fått til bryllupet og som vi ikkje hadde skaplass til. Etter omlag eit år kjøpte vi benk i teak. Teak var den store draumen, det skulle alle ha. Sjenken var lang og lav, det var skuffer i midten og to skyvedører på kvar side. Sjenken kostar kr. 730.-, vi måtte ta den på avbetaling og betalte kr. 50.- pr mnd. Seinare fekk vi ei vevd fillerye som vi hadde på golvet, vi fekk ei gummiplante, og enda seinare eit maleri. Det var ikkje moderande å ha ting hengande på veggane. Ikkje ein gong brudebilete ramma vi inn. Det einaste vi hadde på veggane var eit maleri, eit svart negerhovud, eit svart ovalt fat med ei «hulahula» jente på, og eit "bilete" av streng som forestilte ein som spelte gitar, alt var svart. Over salongbordet hadde vi ei lampe som hang ned fra taket, lampa var rund og laga av gul bast, vi hadde ikkje vegglampar. Heller ikkje var det moderande å bruke dukar, så det hadde vi ikkje.

Det var lyse og fine slipte tregolv i heile husvære, dei vart lakka kvar somar. Vi fekk lov til å låne ein liten håndstøvsugar av verten kvar fredag, vi fekk og låne vaskemaskina kvar onsdag. Vaskemaskina stod i kjellaren, det var ein «Vaskebjørn». Med. denne vaskemaskina kunne ein koke kleda og ein kunne vri såpevatnet ut med handrulle. Det var skyllekar også i vaskekjellaren, klesnor var det ute i hagen.

Vi hadde ofte gjestar, bade foreldre, søsken og slekt kom ofte til Oslo, spesielt om somrane og som oftast overnatta dei hos oss. Vi hadde som før nemnt ein dobbel sovesofa på stova, den var sjølv sagt flittig i bruk. Vi sette og saman to lenestolar som mindre born kunne ligge i. Vi hadde og ein gong besøk av eit par og ein annan vaksen person. Da låg paret på sovesofaen, Einar og eg på den eine sida av dobbelsenga, og gjesten i den andre. Vi hadde berre kvar si dyne som vi tidlegare hadde hatt på hyblane våre, så når vi hadde gjestar måtte både dei og vi klare oss med ei. Som oftast kom, som før nemnt, gjestane om somrane sa vi fraus aldri grunna dynemangel.

Dagleglivet

Kvar morgon, med. unnateke, søndag, tok vi bussen fra Bærum kl. 0700 til Oslo. Det var alltid dei same folka som tok akkurat den bussen, og alle sat på sine faste plassar. Einar gikk av bussen i Bygdøy Allée og gikk derifra til Åsavegen, ein tur på omlag 20 min. Eg var med bussen til ein haldeplass ved Nasjonalteatret og gikk vidare til arbeidsstaden i Kongensgate. Einar slutta klokka 1500 og gikk fra Åsavegen til Kongensgate, der eg slutta klokka 16~. Vi åt som mest middag på Telegrafmessa, der var alltid billig og god middag. Ein annan ting som også gjorde at vi på «Messa» var at for dei som var i heildagsjobb, var det mest umulig å nå butikkane. Alle butikkar stengde samstundes som vi slutta i arbeid, dette gjaldt også på laurdagane. Det fanst ikkje butikkar som hadde langope. Eg matte difor alltid handle i spisepausa mi som var ein halv time, det var difor svært begrensa kor langt ein kom på den tida. Klede kjøpte vi svært skjelden, men når det hendte vart dei alltid kjøpt på Steen og Strøm. Dette grunna avstanden fra arbeidsplassen, tid til å handle, og fordi vi kunne kjøpe gjennom Televerkets interessekontor. Dette kontoret betalte vara for oss, og la inn trekk i løna.

Vi var lite ute «på byen», men besøkte ofte vener i Oslo. Vi hadde ikkje telefon, det hadde heller ikkje omgangsvenerne våre. Ingen vi kjente hadde bil. Det var difor ofte vi kom til stengde dører når vi skulle besøke kvarandre, for å gjøre avtalar var svært vanskeleg.

Fyrste heimen vår var svært koseleg, samanlikna med dei husværa som venene våre hadde, var det reine luksusen, bad, varmt vatn og stålvask var det ikkje alle som kunne oppdrive, og slettes ikkje kjøleskap.